

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

V ante I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

nam appellam⁹. Vespæ: paruū est volatile: api simile. Vespæ item & vespillo: auctore Pōpei. is dī: q̄ funerādis corporibus officium gerit. At enim Vespæ & vespillones dicunt^r qui funerādis corporibus officiū gerunt: nō a minutis illis volucris: sed quia vespertino tempore eos efferūt: qui funebri pompa duci ppter inopiam nequeūt. Hi etiā vespulæ vocātur. Hec ille. Neq̄ a veho vehis: vel a veste & vi & spolio descendit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit. Martia. Qui fuerat medicus: nūc est vespillo dialus Vespertilio mascu. gñis est. Varro in agathone Vespertilio factus sum: neq̄ in murib⁹ plane. neq̄ in volucris sum
 Vesperugo. Regre in dictione vesper.
 Vesperū. Ibidem Vesperus. Ibidem
 Vespilo. Require ibidem.
 Vespula. Require ibidem.
 Vetellus. Require in dictione vetus
 Veteranus. Require ibidem.
 Veterasco. Require in dictione vetero
 Vetro veteras. & veteror deponēs dici potest: vt est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iter⁹. Fili alieni inueteraui sunt. Inde fit veterasco: inter quod & vetustisco hoc distat: q̄ (vt tradit Nigid⁹ li. x. & cōfirmat Marcel. Veterascere dicunt: quæ meliora sunt. vetustiscere autē: y deteriora efficiunt. Verū et quæ deteriora sunt: veterascere etiam dicunt: vnde in euangelio Lucę. c. xij. legi^r. Facite vobis sacculos qui non veterascūt
 Veteror. Require in dictione vetero
 Vetustisco. Require ibidem.
 Veto vetas facit in p̄terito vetui: in supino vetatum. vnde in apostolicis actionib⁹ legi^r cap. xvi. Transiētes autē Phrygiā et Galatiæ regionem vetati sunt a spiritulācto loqui verbum dei in Asia. Antiqui etiā veto vetis tercia (teste Priscia.) cōiugatione declinabant: cuius p̄terito vetui: supino vetitum nunc vtimur.
 Veter. Reg. in dictione vetus.
 Veternosus. Ibidē Vetrnū. Ibidē.
 Veterosus. Ibidē. Vetrulus. Ibidem
 Vetus trium generū: & veter in recto declari potest: teste Capro. a q̄. f. veter fit superlatiue veterimus: teste Priscia. Accius in Hecuba. Veter fatore terminus sic iusserat. Et Enn⁹ ait. Quom veter occubuit Priamus sub marte pelafgo. In desit Vetustus: vetulus. vetellus: veterosus: veteranus. Hoc veternū morbo est intercutaneus Hora. in episto. Cur me phunesto properet arceret veterno. Et quoniā qui hunc patiunt^r morbo pigri efficiunt^r. ideo p̄ pigritia veternū nō nunq̄ ponit. Virg. georg. i. Nectorpe graui passus sua regna veterno. Inde veternus & veternosus graui (vt inquit Festus) somno p̄-

sus. Et sicut veternum (vt diximus) intercus: B est hydrops vocatur: ita veternosus etiam hydropicus appellatur. Caro. Veternosus q̄ plurimū bibit tam maxime sitit.

Vetustus. Reg. i dic. vetus

Vexillum. Require in dictione velum.

V ante I

Vibex cū e in secūda syllaba: teste Prif. scribitur quod a magistro bene per i vibix efferri p̄cipit Sunt autē vibices plage in humano corpore dīctæ: q̄ vi fiant auctore Pompeio: non autē a vi reo vel vimine: vt cū Catho. somniauit Vguriō: & p̄ducit in obliquis bi syllabā. Persi⁹. Si putela multa cautus vibice flagellas.

Vibix. Require in dictione vibex.

Vicia cū i latino vtrobiq̄ & c exili scemi. gñis a græco: quod illi neu. gñe βίκτιον dicunt deducitur: nō autē a vicio vel victoria: vt cū Catho. somniauit Vgu. sed nec a vice vt Gasparinus tradidit: gen⁹ est legumētū. Plin. xviij. nau. hist. Nascunt^r in vicia: & aliquando e terra cochleæ minuræ erodētes eā. Vicinū si a vincio descendit (vt Victorin⁹ voluit) cū scribitur: si autem (vt alijs placet) a vito vitas vitū cū scribere Viciū. Reg. in dic. vicia. (oportet.

Vicissitas. Require in dictione vicissitudo.

Vicissitudo & vicissitas in vna scatiōe dici pōt: teste Nonio Acciū inducēte dicentē in phoenissis. vicissitatēq̄ imperitū di tradidit.

Victus huius victus vel victū: vel more antiquo victus declinari potest. Plaur. in captiuis. Vidi quotidiani vtrum ad me afferas. Var. li. de vita patrū. iij. Primū de re familiari: secundo de victus consuetudine.

Video vides secūda: & vido vidis tercia cōiug. declinari potest. Quod patet p̄ compositum diuido diuidis. Persi⁹. Sed qd opus teneras mor daci radere vero: Auriculas: vide scis ne maior tibi forte: Limina p̄figant. Et illud. Hoc vide ne rursus leuitatis crimine damnes

Vido. Require in dictione video

Vio vies facit i p̄terito vieui: in supino. vietū. e syl. p̄ducta: & qñq̄ correpta. Lucre. li. iij. Nec sup caput eiusdē cecidisse vietū vestē sentimus. Teren. in Eunuchō. Hic est vietus veternosus senex. Hora. in Epodo. Quis sudor vietis: & q̄ malus vndiq̄ mēbris: crescit odor. Et interpretatur vietus s̄guid⁹: sine vi: & naturalib⁹ priuat virib⁹: vt exponit Fest⁹. Nā viere: vincere: ligare vel inflectere fecit. Et a vicio Vimia dicta sūt auctori b⁹ Dōato sup Terē. eunuchū & Festo nō autē a vireo: vt cū Catho. somniauit Vgu.

Vigilia. Regre in dictione vigil

Vigil huius vigilis: cōmunis gñis est: teste Prif. Hæc vigilia. & hoc vigiliū in vno scato declinari potest. Differūt autē vigiliæ ab excubijs:

autore Serui. hoc pacto: quod vigilię nocturnę sunt: excubię ꝑo diurnę. sed & nocturnas excubię dicimꝰ. vñ Hiero. in ser. ad fratres de vigilię: scitrate ait. Hęc & hmoi tãta & talia. ideo sancti illi cecinerūt & scripta reliquerūt: vt nos eos: posteri paribꝰ excitaremur exēplis ad celebrãdas etiã noctibꝰ salutis nostrę excubię

Vigiliū. Regre in dictiōe vigil

Villico. licas cū duplicato l: ꝑ bñ neutrale est. & villicor depo. teste Prif. Hiero. in Lucã. c. xvi. Nō em vltra poteris villicare. Terē. in Ecyra. Hic villicor an vrbē: nūc rus eo. Est aut villica rirusticari vel villę pēsse. Vilito ras cū vnico l fcat vile facere: vꝑ reddere: teste Marcel. Turpi li. referēte dicēte. Et grat tua vitia q te vilitant.

Villicor. Req. in dic. villico

Vilito ras. Require ibidem

Villa. Require in dictiōe villus.

Villum. Require ibidem. & in dic. vinũ.

Villus cū dupli. l pilus dñ. Marr. Calfaciūt villi pallia vestra mei. Villa cū gemino l ab oibus scribi cōsuevit. etsi ab eo qd est vilis vile qd cū vnico l scribi deriuēt notū ē vocabulū: q noie locus qdã a latere occidēali Crete vocat: teste Pro. Villũ etiã cū geminatu l dimiutũ ē a vino.

Vimen. Require in dic. Vico.

Vinalia. Req. in dic. vinũ.

Vincio vincis facit i supi. vinctũ. Vinco vincis format supi. victũ. idē quod a viuoviuis

Vinco vincis. Require in dictiōe vincio.

Vindemia vini dēptio: pducit de syl. Vir. geor. ij. Nō eadē arboribꝰ pēdet vindemia nñs. Martia. lã prior ad fēcē: sꝰ A hęc vindemia venit. a vindemia fit vindemio: as ꝑ bñ: vt ē apdꝰ Pfall mographũ. Vt qd destruxisti maceriã eius: & vindemiãt eã oēs q ptergrediunt viã. a vinde miatu supi. fit vindemiator: de syllaba pter na turã correpta metri grã. Hora. ser. xvij. Vinde miator & inuectꝰ: cui sepe viator. At ꝑo Oui. antepenultimã syl. deraxit: vt de syllaba (q vt diximꝰ) naturaliter pducta est: etiã pducit pos set. Ait em in Fastis. At nō effugiet vindemia tor b qz causam. Virgindemia: virgag dem pto vocat: seu virgag apparatꝰ: teste Marcel.

Var. i Agatho. Ideoq scapulę metuūt virgin/ Vindemiator. Req. in dic. vindemia. (demiã

Vindemitor. Require ibidem.

Vinellum. Require in dictiōe vinũ.

Vinũ habet pñale vina & vinis. Mart. Rhēfina/ tabibis vina phalerna fugis. Oui. li. i. de arte. Et venꝰ in vinis ignis i igne fuit. Vinũ format dimiutue villũ & vinellũ. A vino vinalia di/ cta sunt: itã secũdi q tertij ordi: teste i Saturna. Macrob. Vñ & Masuriꝰ ait. Vinalioꝝ dies Io ui sacer est. Vinalia aut diē festũ habebãt quo die vinũ nouũ Ioui libabãt: vt scripsit Pōpeiꝰ.

Virefco. Require in dictiōe virus;

Vires. Require ibidem.

Virga. Require in dictiōe virgo

Virgella. Require ibidem

Virgindemia. Require in dictiōe vindemia;

Virgo (vt tradit Prif.) fce. tm gñis est: sꝰ & mal. cōperit. Vñ Hiero. in plogo sup Ioãne ait. Et huic matrē suã pēdes in cruce cōmēdauit deꝰ: vt ꝑ ginē virgo serualet. Virgo a viridiore gra re dicta ē. Vñ etiã mñes teste Ser. sup li. gnei. xi. Virgines nōnunq appellant. Hic Vir. de Passi phę loquēs ait. Ah ꝑgo infelix: q te dementia cepit. Terē. i Ecyra. Nã vitũ ē oblatũ virgini olim abnefcio: q iprobo: & format dimiutue virgicula. Virga vt tradit Beda sup Dōati ar tē triplex hz dimiutua: virgula: virgella: vir

Virgula. Regre in dic. virgo.

Virguncula. Require ibidem.

Vir. Require in dictiōe virus

Viritim. Require ibidem

Virosus. Require ibidem.

Virulentꝰ. Require ibidem.

Virus teste Donato indecli. est. sed & virꝰ huius viri: sicut vulgus: pellagꝰ dediari pñ: testi. Mar cel. Prif. Sergio & Ser. sup. i. geor. Vñ Lucre. ait. Liquit em supra tætri vestigia viri: b est ve neni tã boni: teste Ser. q mali: dicēte Vir. geor. i. Ille malũ virus serpētibꝰ addidit atris. Malũ dixit ad dñam viri boni: sicut & Lucretiꝰ tætri. Inde fit virosus & virulentus. Vir. li. pñato. Vi rofagꝰ pñthus castorea. Virꝰ itē p ꝑtute natu rali ponit: vt itē pñat Marcel. illud Lucre. li. ij. Cōcōctofqꝰ suo cōtra dñꝰ pñdere viro. Rursũ virꝰ p virore accipit: vt apud Sta. li. fil. i. Atqꝰ omē benigne virus odoriferꝰ arabũ: qd crescit in aruis. i. virore. b est oēs herbas virētes. Vir huius viri: nō hois tm est significatio: sed & de aialibꝰ: autore Marcel. dñ. Vñ Vir. in Bucol. ait. Vir gregis ipē caper. Mar. Et illud oleas qd viri capellagꝰ. Ab eo q est vir fit virosus prima correpta syl. quę ab eo quod est virus pducta est. Lucil. sary. vij. Venio ad venturã atqꝰ viro sam vxorē: cedam potꝰ q castrem egomet me Marcel. Virosę mulieres dicunt viros appetē tes vel luxuriosę. Viritim fcat p singlōs viros Festus. Viritim dñ dari qd dat p singlōs vi ros. Marcel. Viritim dictũ est sepatim: & p sin gulos viros. Cicero de repub. li. ij. Ac primus agros: quos Romulus bello ceperat diuisit viri tim ciuibꝰ. Caro. Preda quę capta ē viritim di uisa. Sed & de vno viritim dici pōt: & pducit ri syllabã. Curti. Si quis viritim dimicare vel let. puocauit. Hora. in epist. Quod legēter: ter reretqꝰ viritim publicus vsus. Vires pñaltan/ tum numero dicimus: teste Prisciano. Inde fit etiã virosus: teste Seruio: prima pducta syl

ba. A viribz item venit vireſco vireſcis verbū:
prima ſyl. pducta. Verrius in poematis. Hinc
crescunt animi: vireſcit vulnere virtus. hoc eſt
maiorz ſiviriū. Comperit etiā vireſco a vireo
vires: cuius prima ſyllaba corripit. Sta. lib. ſil
uag. i. Exiit atq; alios melior reuireſcit in an
nos. Columel. li. xi. Lubrica iam lapathos: iā
rhamni ſponte vireſcūt. Hec vis habet in noia
tuo pſali: actō: vtō: vis. teſt. b. Probo & Priſc.
Lucre. lib. ij. Vis multas poſſidet in ſe atq; po
teſtates. Saluſti. lib. hiſto. iij. Male iam aſſuetū
ad omnes controuerſiaz. Et (vt tradit Marcel
lus) vis violentiā ſcat vel celeritatē: ſiue celerē
impetū: gnetiam virtutem & multitudinē: au
dore Seruio: dicēte etiam Salu. Secūda tempe
ſtate: ex ponto vis piſcium erupit. id eſt multi
tudo. Vix cū labore. Vir. lib. geor. ij. Vix hu
miles apibz: caſias roremq; miniſtrat. Vix: ſta
tim. Virg. lib. æneid. ij. Vix ea fatuſ eram: ge
mitu cum talia tradit.

Vis. Require in dictiōe virus.

Viſcum. Require in dictiōe viſcus

Viſcus huius viſci maſcu. gñis eſt: teſte Diome
de dicēte Hora. ſermo. xviij. Sumus & ego &
prope me viſcus thurinus. Sed & hoc viſcum
declinari poteſt: teſtibz Phoca & Seruio ſup. i.
georgicor. Vnde Seren⁹ ait. Proderit & man
ſum: quod traxeris arborē viſcū. Virg. li. enei.
vi. Quale ſolet ſiluis brumali frigore viſcum.
Fronde virere noua. In alio autē ſcato viſcus
tertiū ordinis eſt. Et teſte Seruio: non tm̄ in teſti
na: ſed q̄quid ſub corio eſt viſcera appellant.
Lucre. lib. i. Viſceribus viſcus gigni ſanguen
q; creari. Serenus. Aut nitidum ranæ: decoctū
viſcus oliuo.

Viſio. Require in dic. viſus

Viſus huius viſus in ſingu. nume. maſcu. gñis
eſt. in pſali vero maſc. & neutri. Nec cōperitur
apud Probū auctorē hoc viſum ſingu. nume.
eſi Vgutio & Catho. hoc viſum declinari poſ
ſe p̄cipiant. Distinguunt tamē auctore Ser. vi
ſus & viſa hoc modo. Cum de his (inquit) lo
quimur qbus videmus: viſus maſcu. gñe dici
mus: vt nubecula obſtat viſibz noſtris. Si autē
neutro vtamur: ea que vident ſignificamus: vt
eſt apud Virg. Dij viſa ſecudent. Sed & maſ.
gñe p his quæ vident vtimur. Virg. li. æneid.
vñ. Rite ſecūdarēt viſus. Hierony. in lib. ij. Ma
chabeor. cap. vlt. Singulos aſit illor: armauit
non dypei & haſtæ munitiōe: ſed ſermonibus
optimis & exhortationibus: expoſito digna ſi
de ſomnio: per quos lætificauit. Erat autē hu
iuſmodi viſus. Hæc ille. Viſio: pro eo quod vi
detur etiam ponitur. Hieronym⁹ in Mattheo.
Nemini dixeritis viſionē hanc: donec filius ho
minis a mortuis reſurgat. Poſſet tamen & pro

viſu quo videmus viſio vſurpāri
Viterula. Require in dictiōe vitis
Vitellus. Require in dictiōe vitulus
Vites. Require ibidem.

Vitacula. Regre in dictiōe vitis

Vitis cum i poſt t ſcribit. A qua ſit p diminutio
nē Vitacula: & cū e vites eſſetur: cuius diminu
tiū erit vitacula. Hierony. in Ioāne. Ego ſum
vitis vos autem palmites. Virg. in diris. Dulci
nanq; tumet nondum vitacula Baccho. Nam
ſi dixiſſet vitacula: verſus ſtare non poſſet. Nec
eſt eadem ratio quare non poſſit poni vitacula
ti ſyllaba pducta: ſicut cuticula: canicula: regni
cula: cuniculus: quia vitacula primā producit
ſyl. & ex tribus primis ſyllabis optime daſty
lus cōfici poteſt: nō ſic in pſatis dictiōibz: quæ
prima ſyllaba correpta eſt: vt li. vlti. ſup regu
lam I ſequentē breuibz oſtendim⁹

Vitium. Regre in dictiōe vitia

Vitulus notam habet ſignificatiōē. Vitellus tā
pſali q ſingu. nume. maſcu. gñis eſt: teſi Vgu.
neu. gñe pſali nume. declinari p̄cipiat. Horati.
ſermo. xiiij. Quatenus ima petiit: voluēs aliena
vitellus. Martialis. Candida ſi cecocis circū
ſluit vnda vitellos.

Vix. Reg. in dictiōe virus.

Vlyſſes cum vnico l & y graeco & geminato ſ
ſcribit: quod graeci οδυσσεος dicunt. Sed
noſtri d in l mutauere. Sūt tamen q cū x Vlyſ
ſes ſcripſerunt: qd & fortaliſ fieri poteſt. Nam
x ex grecis accepimus. eſi Cathoſ. in dictiōe
Criſtus: dicat inuentū fuiſſe Chriſti dei & ho
minis temporibz: vt ſcilicet crucis ipſius paſſio
nē p̄notaret: oridiculū hominē. Qd enim tu x
putas noſtrū: nō eſt x: ſed chi littera: quam gra
ci vocant: cui⁹ loco nos ch aſpirato vtimur. X
ergo lra duplex eſt: pro q modo cs: modo gs
geminato ſi (vt ſcripſit Plini.) primit⁹ vtēbant:
vt apex apex. grex grex ſimili mō (vt illi vo
lunt) vlyſſes vlyxes. Nam quod apud Doros
δις ος: quod eſt bina cum gemino ος ſcri
bitur ſepe δις ος ab Homero cum ꝑ ponitur.
Facit aut vlyſſes in grō vlyſſis vel vlyſſi. ſicut
Achilles hui⁹ achillis vel achilli. Vir. li. æneid. ij.
Et terrā altricem ſæui execramur vlyſſi. & fa
ci in vtō vlyſſes & vlyſſe. Oui. in. i. lib. heroi
dū carmi. Hanc tua Penelope lento tibi mittit
vlyſſe. Declinat nōnunq & vlyxeus in recto:
teſte Priſcia. Sicut Achilles & achilleus. Hora.
in. i. carmi. Nec curſus duplices p mare vlyſ
ſei. Neq; ex holon & exenos vlyſſes componi
tur: vt cum Cathoſ. ridiculus ſomniauit Vgu
tio. ſed dicit ab οδυσσεος: quod eſt iraſcor
Nam iraſcibilis fuiſſe perhibet.

Villus vlla vllū: grō vllius. vel vlli vllæ vlli: dō
vlli. vel vllō vllæ vllō declinari p̄: teſte Priſci.

Plau. in truculento. Quasi vero corporis reliquis
potestate coloris vili capiendi.

Vls. p. vltra: referente Festo Caro posuit: sicut dis
dicit & citra. Vltro fecit sponte. Vltro insup.
Vir. aenei. ix. Viderit irrumpentē vltroq; inclu
serit vrbis: id est insup: vt exponit Seruius.

Vltra. Require in dic. vls. Vltro. Ibidē.

V ante M

Vmbra notā habet significatiōē. Vmbria re
gio quaedā est Italiae ab ομβροσ: qui est im
ber sic cognominata: de qua Luca. lib. ij. Iusq;
sui pulso iā pdidit Vmbria Thermo. Ab hac
Vmbri populi vocati sunt. Vmbro fluuius est
Insubria: qui alio nomine a Plinio lamber vo
catur. Ombrea vrbs est Mesopotamię: teste Pro
lemæo. Ombrii populi quidā iuxta Illiricos.
Vmbria. Require in dic. vmbra.

Vmbri. Ibidem Vmbro. Ibidē.

V ante N

Vngo vngis: & vnguo vnguis: teste Prisci. effer
ri pōt: & facit in pō vñxi & vngui: testib; Papi
riano: Niso: Pro. Inde venit vnguē: & vnguen
tū. Vir. aenei. iij. Et pinguis vngvine caras.

Vnguella. Regre in dictiōe vnguis.

Vnguen. Require in dic. vngo.

Vnguentum. Require ibidem

Vnguicula. Require ibidem

Vnguis mascu. gñis: teste Prisci. & facit diminu
tiue vnguella: teste Diome. quinetiā vnguicula
dicēte Lucretio lib. vi. Corporis extremas q̄q;
partis vnguiculasq;. Cicero ad Lentulū. Sed p
stare eum qui mihi a teneris (vt gr̄ci dicunt)
vnguiculis est cognitus. Vngula autē (vt dicit
Priscia.) diminutiū nō est: & si diminutiū h
bere formā videat. Vngulum Ostorū lingua
anulus vocat: teste Pompe. quod Vgu. mascu.
genere hic vngulus declinari pr̄cipit.

Vngula. Require in dictiōe vnguis.

Vngulum. Require ibidem.

Vngulus. Require ibidem.

Vnicornis masc. ge. & hoc vnicorniū declinari
pōt: animal est vñcū i fronte cornu gerens: als
Monoceros appellatus.

Vnus vna vñū: gr̄o vnus vel vni vnā vñi: dō
vni vel vno vnā vno: teste Prisci. declinari pōt
Cice. Hoc iudiciū si expectatur: vt non vnā rei
statui: sed omnibus constitui putet.

V ante O

Vocifero. as. & vociferor deponēs vsurpat: qđ
tamē Priscia. tradit esse cōmune.

Volo. as. prima: & volo lis. tertiā cōiuga. decli
nari pōt: teste Pompe. in dictiōe auolūt. In alio
autē scato: volo vis vult dicimus.

Vomer & vomis in recto declinari pōt: teste Pri
scia. & mascu. generis est. Luca. lib. vi. Pinguis
Bebrycio discessit vomere sulcus.

Vomis. Require in dictiōe vomer.

Vortex. Regre in dic. vertex.

V ante R

Vrbum. Reg. in dic. vrbs.

Vrbs (teste Ser.) ab orbe dicta est: quia antiquae
ciuitates in orbes fiebant. Hoc vrbū curuatura
aratri dicit: quod ab Vgu. mascu. ge. hic vrbs
declinari pr̄cipit. a q̄ (vt Varroni placet) vrbs
dicta est: quia vrbū in cōdenda vrbe adhiberi
soleret. Inde fit vrbo vrbas verbū: qđ fecit ara
tro diffinire: auctore Pompei.

Vrbum. Require in dictiōe vrbs

Vrina nō venit ab vro vris: vt Vgu. & Catho.
tradidere: sed gr̄cū vocabulū est ab οὔρο:
qđ est meio deductū. Vnde οὔρο gr̄ce vris
na latine. Lorū dicit a supino lorū: lo syll. tñ
pter naturā primitiui correpta. Neq; solū p ea
aqua quę quotidie eñt: vrina accipit: sed & p
genitali spermate Plini⁹ lib. viij. naturā. histō.
Incōtinens asinae vterus vrinā genitālē reddit
ni cogat in cursum verberib; a coitu. Ioue. Au
rib⁹ atq; oculis cōcepta vrina mouet. Inde vrin
no. nas. & vrinor. Varro de lingua lati. Vrinā
dicē: q̄ vrinant in aqua hauriēda. Vrinari em̄
(vt pgit) est mergi in aquā. Cic. Academicog
li. ij. Si quādo em̄ vos dimerimus: vt qui vrin
nant. Ex quo pstat: q̄ vrina nō venit ab vrgeo:
vt cū Catho. somniauit Vgu. sed ab vrinō: vt
auctor est Varro. Vrus nō venit ab vro vris:
vt cū Catholi. Vgu. somniauit: sed οὔρο τῶν
id est a montib; teste Ser. sup. ij. geor. Sunt autē
vri agrestes boues: q̄ in Pyreneo mōte nascunt
inter Gallias & Hispanias posito: de quib; Vir
gi. lib. p̄fato. Siluestres vri assidue. Macro. vō
in faturna. dicit vros boues gallicā esse vocem
qua feri boues significantur.

Vrino. Require in dictiōe vrina.

Vrinor. Require ibidem Vrina. Ibidem.

Vrfa. Require in dictiōe vrfus.

Vrfellus. Require ibidem.

Vrficulus. Ibidem

Vrfulus. Ibidem.

Vrfus triplex habet diminutiū: vrfulus: vrfell⁹
vrficulus. & habet scemi. vrfas: quod i dō plu
rali & abltō facit vrfabus: vt tradit Prob⁹: qđ
tñ Beda sup Donati artē improbat: tā p scemi
na q̄ p mare vrfus dici pr̄cipiēs.

Vrus. Regre in dictiōe vrina

V ante T

Vter: vtra: vtrum: gr̄o vtrius vel vtri vtrā vtri.
dō vtri vel vtro vtrā vtro declinari pōt: sicut
Neuter: gr̄o neutrius vel neutri. Hic vter huius
vtris: genus est vasis. Vterus & vter hui⁹ vteri
declinari pōt: teste Marcel. Cæciliū referente di
centē in vmbriis. Nunc vter crescit: non potest
celari. Proprie vterus mulierum est.